

mere Lejlighed til at følge Arbejdet, og naar Rigsdagen endelig skal træffe sin Afgørelse, vil det sikkert gaa lettere.

Vi fra vor Side har ikke noget imod, at de store kirkelige Spørgsmaal, som ganske sikkert vil blive drøftet i det foreslaaede Udvalg, hvis det bliver nedsat, bliver Genstand for Drøftelse. Vi ønsker, at disse store Spørgsmaal om en Kirkedag og om Kirkens Adskillelse fra Staten bliver underkastet en alsidig Drøftelse. Vi har alle Dage gjort os til Talsmænd for Kravet om Kirkens Adskillelse fra Staten; dette Krav har i de senere Aar fundet betydelig Tilslutning fra indflydelsesrig kirkelig Side, og mener man, at det er betimeligt at optage en Forhandling om disse store Spørgsmaal, er vi ogsaa rede dertil, ja, vi ønsker det. Men det skal saa ikke være i en Forsamling, der er sammensat af lutter Repræsentanter valgte enten af Gejstligheden eller af Menighedsraadene, men det skal være en Forsamling, hvori de forskellige politiske Partier har deres betydelige Repræsentation, sammen med — naturligvis — de kirkelige Repræsentanter. Saaledes som Forholdene for Øjeblikket ligger, maa vi imidlertid fra vor Side hævde, at den danske Rigsdag er den danske Folkekirkens Repræsentant, og at den danske Rigsdag er bemyndiget til, har Ret og Pligt til at træffe alle Afgørelser paa de Omraader, hvor en Afgørelse ved Lov er nødvendig eller paakrævet. Dette udelukker naturligvis ikke, at man i enkelte Tilfælde som det foreliggende kan lade et Spørgsmaal undersøge i et særligt Udvalg, men dette Udvalgs Opgave bør da være mere bestemt begrænset end i det foreliggende Lovforslag, og Udvalget bør have en rigelig Repræsentation for Rigsdagen i sin Midte.

Der findes i Lovforslaget ingen Bestemmelse om, hvorvidt det er de Menighedsraad, der i Øjeblikket fungerer, men hvis Funktionstid udløber i Begyndelsen af December, der skal foretage Valg af de læge Repræsentanter i Udvalget, eller det skal være de Menighedsraad, som vælges i Løbet af November og træder i Funktion i Begyndelsen af December. Jeg vilde anse det for rigtigt, at det blev de Menighedsraad, som vælges i November, der valgte de læge Medlemmer af Udvalget, og da det er en ny Opgave, som Menighedsraadene faar, en Opgave, som ikke er fastsat i Menighedsraadsloven, vilde jeg ogsaa anse det for rigtigt, at de Valglisten til Menighedsraadsvalget, som er udarbejdede, revideres, at der gives Menighedsmedlemmerne en Frist til at melde sig til Optagelse paa disse Valglisten, hvis Lovforslaget bliver vedtaget,

for at de kan gøre deres Indflydelse gældende ogsaa paa dette Omraade.

Jeg kan desværre ikke som den foregaaende ærede Taler slutte med at anbefale Lovforslaget til hurtig Behandling, hvis det skal være i Betydningen af Behandling uden Udvalg. Der er saa vægtige Bestemmelser i Lovforslaget, som vi ikke kan gaa med til, at jeg maa ønske det nærmere prøvet i et Udvalg.

Piper: Dette Lovforslag er en Imødekommen af Krav, der er stillede fra det Partis Side, jeg tilhører, og jeg vil bringe den højtærede Minister en Tak, fordi han har fremsat det. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Lovforslaget, der i det store og hele maa siges at løse Opgaven. Jeg skal kun gøre den Bemærkning, at med Hensyn til Bestemmelserne i § 3 kunde vi ønske en Ændring, saaledes at det Valg, der foretages, foretages af Storkøbenhavn, København og Frederiksberg under eet, og saaledes, at der her vælges 4 Medlemmer i Stedet for nu af København 3, og at der blev 6 Medlemmer til den sjællandske Øgruppe. Det maa jo være givet og i Overensstemmelse med Lovforslagets Forudsætninger, at disse Valg foretages efter Forholdstal, men her er en lille Brist. Det fremgaar ikke af Lovforslaget, at Valget i København skal foretages efter Forholdstal. Jeg skal, hvis Lovforslaget ikke henvises til et Udvalg, tillade mig at stille Ændringsforslag i saa Henseende ved anden Behandling.

Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling.

Rasmus Rasmussen: Angaaende Ordningen af de sønderjydske Kirkeforhold skal jeg straks paa mit Partis Vegne udtale, at vi ønsker ikke, at der skal foretages yderligere Lovgivning paa det Omraade, saa længe Sønderjyderne ikke er repræsenterede i den danske Rigsdag. Vi mener, at det Ønske er fuldt forsvarligt og berettiget, og vi haaber, at den Stund er meget nær, da Repræsentanter for de sønderjydske Landsdele indtager den Plads, der tilkommer dem i den danske Rigsdag, og naar det er sket, vil Tidspunktet være kommet, da det Spørgsmaal kan tages op til Behandling.

Hvad selve Lovforslaget angaar, kan vi ikke frigøre os for den Opfattelse, at Lovforslagets Tendenser er af en saadan Karakter, at vi radikale Venstrømænd i Kraft af vore kirkelige Anskuelse maa tage Afstand fra det. Det, jeg tænker paa i denne